

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt s'ondsdays, s'dondersdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteuren. Alletoezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.

„ „ „ 8 fr. buiten „
Een blad afzonderlyk 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel. 15 „
De reklamen „ 25 „

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in hetfransch blad, te COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeelerlyk conditiën.

TONGEREN, DEN 16 MEI.

Kiezing van den 25 mei

voor de benoeming van een lid van den provincialen raad.

Wy verzoeken alle kiezers van het kanton Tongeren op hunne stembriefjes den naam te schryven van M. den graef CAMILLE DE RENESSE.

Een woordje aen den Limburger.

Onze confrater de *Limburger* heeft verleden zaterdag goed gevonden van twee zware en ongeknabbelde kolonnen zyner proza aen den *Postryder* toe te wyden. De kamaraed heeft zich waerschyndlyk gekwetst gevonden omdat wy hem op denzelfden rang als de *Vedette* en het *Tongersblad* gezet hebben, tegenover de kandidatur van M. de Schiervel. Wy begrypen dat zulk gezelschap niemand kan vleyen; doch de *Limburger*, die al menige grove zonden op het geweten heeft, moest zich daerover minder dan iemand beledigd vinden.

Wy hebben gezegd dat de kiezers, ondanks de laffe aanrandingen der tongersche gazetten die zich *liberael* noemen, eene overgrootte meerderheid van stemmen aen M. de Schiervel gegeven hebben, en onder deze laffe aanranders hebben wy met regt den *Limburger* genoemd.

Wat vertelt nu de *Limburger*? Hy die over drie weken zoo dapper tegen onzen kandidaat te velde trok, komt ons verleden zaterdag wys maken dat hy zich met geene kiezing inlaet, dat elke kiezer voor den verdienstelyken kandidaat behoort te stemmen en dat hem min aengelegen is of een katholyke of een liberale zegepraelt.

Laet ons eens zien, confrater; want zeggen is niets, doen is alles.

Gy laet u met geene kiezing in, en gy zyt onverschillig aen katholyk en liberael. Maer hoe komt het dan dat gy eenen uitval doet tegen M. den baron de Schiervel en de kiezers aanspoort om hem hunne stemmen te weigeren? Gy kondet u daarvan des te gemakkeliker onthouden daer er geen kiesstryd op

handen was en aldus de benoeming van M. de Schiervel niet kon in twyfel getrokken worden.

Gy laet u met geene kiezing in, gy moeit u de worsteling niet, omdat de *wil Gods toch moet geschieden zoo wel in de kiezingen van Tongeren als op de geheele aerde en in den Hemel*. Maer hoe komt het dan kamaraed, dat er geene enkele kiezing voorkomt zonder dat gy een ongepoetst sermoon tot de kiezers rigt? Wy hebben kiezingen bygewoond voor onzen gemeente-raed, voor den provincialen raad, voor de Kamer der volksvertegenwoordigers en eindelyk voor het Senaet. De *Limburger* heeft zich telkens deze kiezingen gemoeid, hy heeft zich zelfs ingelaten met de kiezingen der naburige kantons van Loon en Bilsen, hy heeft zyne verslete pen te Maceyck in de balans geworpen en daarna komt gy ons vertellen dat gy u geene kiezingen moeit?

Het is u onversehillig zegt gy, of een liberael of een katholyke zegepraelt? Laet ons alweer eens zien of dat ook wel volgens Lucas is.

Als wy den *Limburger* doorbladeren, dan vinden wy dat hy altyd den *liberalen* kandidaat verdedigt en den *katholyken* bestrydt; dat hy zonder de minste uitzondering in alle omstandigheden den voorstaender is van den kandidaat der zoogezegde liberale associatie, die, onder ons gezegd, te pas is gelyk de botti van Eur.

En om ons slechts bezig te houden met de kiezing van M. de Schiervel, hoe komt het, *Limburger*, dat gy u inlaet met deze kiezing om onzen kandidaat te bevechten zonder dat gy den moed hebt om aen de kiezers eenen anderen kandidaat aen te duiden die meer regt op hunne stemmen heeft? Is het somtyds niet omdat gy en uwe politieke geloofsgenoten heel goed weet dat het genoeg is dat de liberale associatie eenen kandidaat voordraegt om hem doen door den korf te vallen?

Als wy terug komen op de kiezing van M. den baron de Schiervel, dan moeten wy zeggen dat onze confrater al maer heel slappe redens vindt om onzen ouden gouverneur te bestryden. De felle liberale koppen hebben zich zamen gestoken, zy hebben het politieke leven uitgepluisd van eenen man die gedurende veertig jaren eene groote en roemryke rol op het publiek tooneel gespeeld heeft. Zy kunnen hem nog kennissen, nog

en jegens hem? Welnu, voegde zy er plegtig by, ik, de profetes, die in het verleden en in de toekomst lees, ik, verkondig u dat myn Pol leeft!

— De Hemel zy geloofd, riep iedereen, naer haer toesnelende en haer by den arm vattende, uit. Ik vraegde haer: Zyt gy er wel zeker van? Itebt gy hem gezien?

— Ik heb hem gezien, zoo als ik u allen zien, vervolgde zy.

— Waer? Hoe laet?

— By myte huis! Dezen nacht! In den schoonsten droom, dien de engelen my ooit ingaven.

Dit woord veraste iedereen.

Ik wendde het hoofd om, en wisselde met Robert een medelydenden blik. Wy hadden gedacht de oplossing van al de raedsels, de ontwikkeling van al de tooneelen, verwezenlyking van al de voorgevoelens, welke wy seiert eenige dagen hadden, te zullen vernemen; doch dit alles verloor als een schaduw door den toevalligen droom eener ylhoofdige moeder.

Mac'harite bemerkte dat men niet meer naer haer lusterde en liep van den een naer den ander, onder het uiten dezer afgebroken woorden:

— Ik zeg u dat ik hem met myne oogen gezien heb... niet meer zwak en klein, maer groot en sterk. Hy had nog altyd zyne fraeije blonde haren, welke hem tot op den gordel hingen; hy droeg de rykste kleeding van ons land. Zyne slobkousen, zyn gordel en zyn rok waren met de fynste en schitterendste zyde geborduurd. Myn God, hoe schoon was hy! Hoe dapper en zegevierend! Al de *paots* benyden hem. Al de *penneres* (1) bloosde by zyn gezigt; alle moeders wilden hem hare dochters geven... Maer hy, na my in zyne armen gedrukt te hebben, keerde naer Anna Maria weder en zeide haer: Hier is myne hand, welke u voor God beloofd werd, en die zich alleen met de uwo vereenigen zal. Verstaet gy *gwerchez*? verstaet gy Kérias, Janned, Favennek, verstaet gy wel? Ik heb hem gezien! Ik heb hem gezien!

(1) Huwbare meisjes.

talent, nog overgrootte diensten betwisten, maer zy verwyten hem van over vyf-en-twintig jaren den afstand gestemd te hebben van den regter oever der Maes. Primo: M. de Schiervel heeft niet voor dien afstand gestemd, maer hy heeft zich in de stemming onthouden voor redens die hy openbaer heeft doen kennen. En secundo, die afstand, die in 't voorbygaen gezegd, de oorsprong van Tongerens welvaert geweest is, was destyds aen België opgelegd door de groote europische mogendheden en had dezelve niet plaets gehad dan hadden wy ongetwyfeld den oorlog voor uitslag. Dat de *Limburger* zich overigens gerust stelle. De kwestie zal met de aenstaende kiezing van juny op nieuw op het tapyt komen en onze confrater zal er misschien meer over vernemen dan hy graag hooren zou.

M. de Schiervel heeft als gouverneur van Oost-Vlaanderen en Limburg, als lid en voorzitter van het Senaet aen het land diensten bewezen welke de koning beloofd heeft met hem den hoogsten graed in het Legpolds-orde te geven. Dat beteekent niets, zegt de *Limburger*; als een verguld gewaad en een groot lint voldoende zyn om senateur gekozen te worden, dan vindt men met honderde kandidaten te peerd op Ruten-Mei. Goed gesproken; juist gelyk een maskaraet die zich met den vastenavond in een Napoleons gewaad steekt, *ipso facto* den overwinner van Austerlitz wordt. Een gouden galoen beteekent zeker niets op zich zelve; maer wanneer zulks het eereteeken is voor onschatbare diensten bewezen gedurende een geheel menschenleven in de verhevenste ambten welke een burger kan hoopen te vervullen, dan zyn de eereteekens welsprekende getuigen die den eerbied gebieden en den *laffen aanrander* doen beschaemd staen.

Mynheer de Redakteur,

Nu dat de *Postryder* eenen oproep komt te doen aen de mildadigheid der burgers om geld en wapens te bezorgen aen de ongelukkige maer heldhaftige poolsche patriotten die vechten voor de vryheid en de onafhankelykheid van hun dierbaer vaderland, die fortuin en leven opofferen om Rusland's dwingelandy te verbreken, — nu staet het den *ouden Tongenaer* het zeil der vuerklok in handen te nemen wanneer eene onzer dierbaerste,

En na zich alzoo buiten adem te hebben geschreeuwd, ging Mac'harite, te gelyk lagchend en schreiend door de kamer en viel uitgeput op een bank neder, altyd met eene flauwe stem mompelende: Ik heb hem gezien! Ik heb hem gezien! Ik heb hem gezien!

Iedereen geloofde dat zy krankzinnig was en zweeg van ontzetting en medelyden stil. Wy halden nimmer een grievendor schouwspel bygewoond.

Eindelyk zeide Kérias met zekere waardigheid, bedaer Mac'harite, vergeet die wreede visioenen. Laet ons vrienden zyn gelyk eertyds. Wy zullen alles doen wat wy kunnen om u te troosten. Vergeef ons uw ongeluk, gelyk wy u uwe wraek vergeven; gelyk uw zoon ons ongetwyfeld vergeven heeft. Gy zult hem in den hemel by de engelen weder vinden. Hy is gelukkiger daerboven dan hier beneden; zegen daerom, dewyl gy de profetes zyt, zegen, als een bewys van vrede, het huwelyk van Anna Maria.

Daerna de oude een leuningstoel aen het boveneinde der tafel aanbiedende, gaf hy een teeken aen Gildas om te vervolgen. Ieder gast hernam zyne plaets; en de bruidegom, den kook brekende, bood de hagt aen de *gwerchez* aen.

Anna Maria verbleekte en zag hare moeder an; daarna, door een glimlach van Janned aangemoedigd, nam zy den kook en at. Vervolgens sneed zy haer brood met het mes van Favennek en dronk met hem uit hetzelfde glas, na een voor een de leden der twee familien begroet te hebben. Deze dronken op hunne beurt, haer groot beantwoordende.

— *Gros-mah*, (uwe gezondheid) had het meisje gezegd.

— *Ehuet quot ihet*, (drink met smack) antwoordden de bloedverwanten.

Gildas ontving en bewees dezelfde eerbewyzing, waarmede het huwelyk gesloten was.

Anna Maria knielde neder om door hare ouders gezegend te worden, en wierp zich in de armen van haer echtgenoot, als om een spook, hetwelk haer vervolgde, te ontvlugten.

De profetes had het tooneel stil en afgetrokken gadelagen; zoodra alles afgeloopen was stond zy eensklaps op.

— O, gy wilt my niet gelooven! riep zy uit, gy houdt

DE BRUID VAN MOUSTOIRAC.

Tafereel uit het volksleven van Bretagne.

(Vervolg)

VII.

TEGENKANTING.

De beide familien slaekten een kreet. De schrik der moeder was zoo hevig, dat zy zich met haer kind verborg.

— Ik kom nu niet om uw jonggeborene, Janned, zeide de profetes, de kamer binnentredende. Open uwe gordynen en luister.

De moeder deed het en kwam weder met haer zoon in de armen te voorschyn.

— Het is hier feest van avond, hernam de oude, en gy hebt my niet uigenoodigd! Gy weet toch dat de profetes het huwelyk zegent: ik kom ook uw huwelyk zegenen.

Zy drukte spottend op deze woorden en vervolgde met dreigende stem:

— Het is byna twintig jaren geleden, Kérias, herinnert gy het u wel? dat myn man en gy ook een ondertrouw vierden? Het was in de kapel van St. Nikodemus, aen den voet van het altaer. Ieder uwer droeg een kind in de armen, welks leven door God gespaerd was. Gy beloofte hem deze kinderen, wanneer zy groot geworden waren, zamen te vereenigen en hem den eersteling hunner echtverbintenis te wyden. Een dezer kinderen was uwe dochter Anna Maria, die daer zit! Het anders... het andere was niet Gildas Favennek? Waerom, Kérias, geeft gy dus aen dezen man de bruid eens anderen? Waerom breekt gy uwen eed aen God? Wie heeft u daarvan vrygemaakt?

— De dood van uw zoon Mac'harite, antwoordde de pachter weifelend; want gy weet wel dat wy het ongeluk hadden hem te verliezen.

— Ja, gy meent hem verloren, trouwelooze wachters! riep de oude klagters uit. Maer wie heeft u gezegd dat die engel dood is door uwe nalatigheid en ontrouw jegens God